

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 11 augustus 2017
Rolnummer 2016/AR/219
Artikel 1675/16 Ger.W. op 14 augustus 2017, Kennisgeving met een ter post aangetekende brief aan partijen en raadsleden.

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

De h. X1,

appellant,

verschijnt in persoon en wordt bijgestaan door Me Ad1, advocaat;

tegen

1. Me Md., advocaat, schuldbemiddelaar,

eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door Me Ad2, advocaat;

2. A., Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Inning en Invordering, Cel Collectieve Procedures, tweede geïntimeerde, verschijnt niet.

3. Mevr. X2,

derde geïntimeerde, vertegenwoordigd door Me Ad3, advocaat;

* * *

I. VOORAFGAANDEN IN DE PROCEDURE

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Kortrijk op 5 december 2012, stelde de h. X1 een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer 12/428/B.

Bij beschikking van 12 december 2012, gewezen door de schuldbemiddelingsrechter in de arbeidsrechtbank Kortrijk, werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard. Me Md., advocaat (...), werd aangesteld als schuldbemiddelaar.

Op 14 januari 2015 werd door de schuldbemiddelaar een proces-verbaal van vaststelling van gebrek aan minnelijke regeling neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, waarbij verzocht werd:

- akte te willen nemen van het feit dat geen enkele minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling mogelijk blijkt en aldus een totale kwijtschelding van schulden te willen toekennen;
- te zeggen voor recht dat alle goederen die voor beslag in aanmerking komen niet te gelde zullen worden gemaakt wegens de mogelijk zeer geringe opbrengst ervan;
- aan de schuldbemiddelaar een uitvoerbare titel te willen verlenen voor de staat van kosten en erelonen voor een totaal bedrag van 736,16 euro en deze ten laste te willen leggen van het

Fonds ter Bestrijding van de Overmatige Schuldenlast voor zover deze niet kan betaald worden aan de hand van de reserve;

- kosten als naar recht.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, op 5 maart 2015, vorderde Mevr. X2 de herroeping uit te spreken van de collectieve schuldenregeling ten aanzien van de h. X1.

Bij vonnis van 5 februari 2016 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, kamer K7 werd:

- aan de schuldbemiddelaar akte verleend van haar afstand van de vordering tot gehele kwijtschelding overeenkomstig art. 1675/13bis Ger.W.;
- de vordering tot herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid van de collectieve schuldenregeling ontvankelijk verklaard, doch afgewezen als niet gegrond;
- vastgesteld dat er aan deze procedure geen kosten van registratie-, griffie- en uitgifterechten verbonden zijn;
- op grond van art. 1675/16 §4 Ger.W. dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard niettegenstaande hoger beroep en zonder borgstelling.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht bij een ter post aangetekende brief van 12 februari 2016.

Bij verzoekschrift tot homologatie overeenkomstig art. 1675/10, §5 Ger.W. vorderde de schuldbemiddelaar akte te willen nemen van het gesloten akkoord en het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling te willen bekrachtigen; haar een uitvoerbare titel te willen bezorgen voor de staat van kosten en erelonen voor een totaal bedrag van 707,17 euro; te zeggen voor recht dat deze staat zal worden ten laste gelegd van het Fonds ter Bestrijding van de Overmatige Schuldenlast indien deze niet kan betaald worden met gelden op de reserve; kosten als naar recht.

Bij vonnis van 4 november 2016 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, kamer K7 werd:

- de homologatie van het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling zoals opgemaakt door de schuldbemiddelaar en zoals vervat in het verzoekschrift tot homologatie geweigerd;
- akte verleend aan de schuldbemiddelaar van de neerlegging van haar verslag;
- de kosten- en ereloonstaat van de schuldbemiddelaar goedgekeurd voor een bedrag van 865,81 euro en overeenkomstig art. 1675/19 Ger.W. en werd verklaard dat:
  - deze kosten- en ereloonstaat op de eerste plaats diende betaald te worden door de schuldenaar met de gelden aanwezig op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling van de schuldenaar;
  - de schuldbemiddelaar gemachtigd werd om het bedrag van deze kosten- en ereloonstaat bij voorrang vooraf te nemen uit de beschikbare gelden op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling van de schuldenaar;
  - in de mate dat de schuldbemiddelaar het bedrag van deze kosten- en ereloonstaat niet zou kunnen recupereren via de op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling van de

schuldenaar aanwezige gelden, deze kosten- en ereloonstaat ten laste werd gelegd van de FOD Economie (BS 30 december 2015), evenwel met toepassing van artikel 1675/19 §2, laatste lid Ger.W. niet hoger dan 1.200 euro;

- vastgesteld dat er aan deze procedure geen kosten van registratie-, griffie- en uitgiftrechten verbonden zijn;
- dit vonnis volgens art. 1675/16 §4 Ger.W. uitvoerbaar is bij voorraad niettegenstaande hoger beroep en zonder borgstelling.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht bij een ter post aangetekende brief van 10 november 2016.

* * *

II. PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, op 9 december 2016 neergelegd op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, stelde de h. X1 hoger beroep in tegen het vonnis van 4 november 2016.

De appellatant vorderde:

- zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de bestreden beslissing d.d. 4 november 2016 te vernietigen;
- dienvolgens voor recht te zeggen dat het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling zoals neergelegd door de schuldbemiddelaar op 25 april 2016 op basis van de stukken wordt gehomologeerd;
- kosten als naar recht.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, onder het rolnummer 2016/AR/219.

De zaak werd ingeleid op de openbare terechtzitting van 6 januari 2017 en werd verwezen naar de bijzondere rol van de negende kamer voor gerechtelijke instaatstelling.

Bij beschikking van 7 februari 2017 bepaalde de voorzitter de conclusietermijnen en werd de rechtsdag bepaald op 5 mei 2017 (artikel 747, § 2 Gerechtelijk Wetboek).

* * *

Bij conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 28 februari 2017 vorderde de derde geïntimeerde het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren; kosten als naar recht.

Bij conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 3 maart 2017 vorderde de schuldbemiddelaar akte te willen nemen van het feit dat zij geen redenen ziet tot weigering van het verzoek tot homologatie d.d. 25 april 2016; dienvolgens het hoger beroep van appellatant ontvankelijk en gegrond te willen verklaren; kosten als naar recht.

Bij conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 15 maart 2017 vorderde de schuldenaar zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren; de beslissing a quo d.d. 4 november 2016 te vernietigen; dienvolgens te zeggen voor recht dat het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling zoals neergelegd door de schuldbemiddelaar op 25 april 2016 op basis van de stukken wordt gehomologeerd; kosten als naar recht.

* * *

De appelland, bijgestaan door zijn raadsman, de raadsman van de schuldbemiddelaar en de raadsman van de derde geïntimeerde waren op de terechtzitting van 5 mei 2017 aanwezig. Zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun argumentatie en conclusies. De tweede geïntimeerde is niet verschenen en werd evenmin vertegenwoordigd.

* * *

III. DE GRIEVEN

Appelland is het niet eens met de beslissing van de eerste rechter wegens de hiernavolgende redenen.

3.1 Vooreerst is appelland de mening toegedaan dat de schuldbemiddelingsrechter ten onrechte is afgeweken van de wettelijke procedure.

Volledig tegen de wet in bepaalde de eerste rechter een rechtsdag en liet hij de belanghebbende partijen oproepen om te worden gehoord. In tegenstelling met wat in de oproepingsbrief werd vermeld, verzocht de schuldbemiddelaar niet om dag en uur te bepalen met het oog op een eventuele gerechtelijke aanzuiveringsregeling gezien er geen overeenkomst kon bereikt worden over een minnelijke aanzuiveringsregeling. De schuldbemiddelaar vroeg met haar verzoekschrift van 25 april 2016 enkel de homologatie van haar ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

De schuldbemiddelingsrechter kon de partijen aldus niet rechtsgeldig oproepen om te worden gehoord, maar diende uitspraak te doen op basis van de stukken overeenkomstig artikel 1675/10 Gerechtelijk Wetboek.

Daarnaast is het op de zitting van 7 oktober 2016 door de raadsman van Mevr. X2 geformuleerde bezwaar tegen de minnelijke aanzuiveringsregeling manifest laattijdig. Het op die zitting geuite bezwaar kon geenszins als het hernemen van het eerder bezwaar beschouwd worden, nu dit eerder bezwaar zonder voorwerp was geworden door het ongegrond verklaren van het verzoek tot herroeping bij vonnis van 5 februari 2016.

De eerste rechter had op basis van de voorliggende stukken de gevraagde homologatie dienen goed te keuren.

3.2 Ten tweede stelt appelland dat het bezwaar niet voldoet aan de door de wet gestelde vormvoorwaarden, geformuleerd in artikel 1675/10, §4 Gerechtelijk Wetboek.

Het bezwaar werd immers aangetekend in een gewoon niet ondertekend mailbericht van de raadsman van Mevr. X2 met verwijzing naar het verzoek tot herroeping. Dergelijk bezwaar is niet rechtmatig naar de vorm. Dit werd ook zo aangevoeld door de raadsman. Daarom werd aan de schuldbemiddelaar gevraagd om te bevestigen dat zij het mailbericht zou aanvaarden als een rechtsgeldig bezwaar, wat de schuldbemiddelaar echter niet deed.

3.3 Ten derde werpt appellant op dat het bezwaar zonder voorwerp is geworden door de afwijzing van het verzoek tot herroeping vanwege Mevr. X2 door de schuldbemiddelingsrechter. Mevr. X2 gaf immers enkel te kennen bezwaar aan te tekenen gelet op haar verzoek tot herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid. Verder werd geen enkel inhoudelijk bezwaar geformuleerd tegen het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling. Enkel met bezwaren, tijdig geuit binnen een termijn van twee maanden na het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, dient de schuldbemiddelaar rekening te houden. Het bezwaar, ter zitting van 7 oktober 2016 geformuleerd, behoort daar niet toe.

3.4. Appellant concludeert dat het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, zoals neergelegd op de griffie op 25 april 2016, dient gehomologeerd te worden louter op basis van de stukken. De eerste rechter heeft ten onrechte de homologatie geweigerd .

* * *

IV. BESPREKING

4.1. Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

4.2. Nopens de gegrondheid van het hoger beroep

Met een aangetekend schrijven van 12 mei 2015 maakte de schuldbemiddelaar een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling over aan de schuldenaar en de schuldeisers. In de begeleidende brief werd door de schuldbemiddelaar het volgende meegedeeld:

'Mag ik u wijzen op de inhoud van artikel 1675/10, §4, tweede lid Ger.W. dat stelt:

"... De regeling moet door alle belanghebbende partijen goedgekeurd worden. Ieder bezwaar moet ofwel bij ter post aangetekende brief ofwel door middel van een verklaring bij de schuldbemiddelaar uiterlijk twee maanden na toezending van het ontwerp worden ingebracht. Bij ontstentenis van bezwaar onder die voorwaarden en binnen die termijn, worden de partijen geacht met de regeling in te stemmen. ..."

Op 7 juli 2015 stuurde de raadsman van Mevr. X2 volgende mail naar de schuldbemiddelaar:

'Geachte confrater,

Ik kom even terug op de in rand vermelde zaak.

Bij deze wens ik u uitdrukkelijk te melden dat mijn cliënte niet akkoord kan gaan met uw ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, doch dit zal u wellicht niet verbazen gezien mijn verzoek tot herroeping.

Ik vernam ondertussen ook niks van de persoonlijke raadsman van de h. X1.

Graag bevestiging dat u huidige mail aanvaardt als rechtsgeldig bezwaar.'

Het verzoek tot herroeping vanwege Mevr. X2 werd bij vonnis van 5 februari 2016 afgewezen als ongegrond. Daarop oordeelde de schuldbemiddelaar dat het bezwaar van Mevr. X2 zonder voorwerp was en vroeg zij de schuldbemiddelingsrechter om het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling te bekrachtigen.

De schuldbemiddelingsrechter stelde een rechtsdag vast, verzocht Mevr. X2 of zij haar bezwaar staande hield en weigerde vervolgens de homologatie gelet op het volgehouden bezwaar. Appellant is de mening toegedaan dat het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling bij gebrek aan bezwaar dient bekrachtigd te worden.

*****

Artikel 1675/10, §4, Gerechtelijk wetboek stelt uitdrukkelijk op welke manier bezwaar dient aangetekend te worden. Dit kan enkel bij ter post aangetekende brief of door middel van een verklaring bij de schuldbemiddelaar en dit dan nog ulterlijk twee maanden na de toezending van het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

Bij ontstentenis van bezwaar onder die voorwaarden en binnen die termijn, worden de partijen geacht met de regeling in te stemmen.

Uit de voorgelegde stukken kan opgemaakt worden dat het bezwaar van Mevr. X2 niet aangetekend werd overeenkomstig de wettelijke vereisten. Nochtans citeerde de schuldbemiddelaar in haar aangetekend schrijven het tweede lid van artikel 1675/10, §4 Gerechtelijk Wetboek. Daarbij werd de wijze van het aantekenen van bezwaar vermeld, evenals de sanctie bij niet-naleving ervan.

Het bezwaar werd per mail overgemaakt aan de schuldbemiddelaar. Daarbij werd aan de schuldbemiddelaar bevestiging gevraagd om de mail te aanvaarden als rechtsgeldig bezwaar. Dit gebeurde echter niet. De schuldbemiddelaar repliceerde niet.

Er kan enkel besloten worden dat niet werd voldaan aan de wettelijke voorwaarden om het bezwaar in rekening te moeten nemen. Een strenge toepassing van de vormvoorwaarden en termijnen is

verantwoord door de voorkeur van de wetgever om een minnelijke aanzuiveringsregeling te bereiken.

Artikel 1675/10, §4 Gerechtelijk Wetboek voorziet een sanctie bij het niet in acht nemen van de in dit artikel opgelegde voorwaarden voor het aantekenen van een bezwaar: de partij wordt geacht met de regeling in te stemmen.

Mevr. X2 dient gelet op het voorgaande geacht te worden in te stemmen met het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

Ten overvloede wil het hof ook melden dat een gemaakt bezwaar een bepaalde inhoud dient te hebben. Uit de mail kan enkel opgemaakt worden dat het bezwaar erin bestond dat een verzoek tot herroeping werd ingediend door Mevr. X2. Gelet op de afwijzing van dit verzoek door de schuldbemiddelingsrechter bij vonnis van 5 februari 2016 was dit bezwaar zonder voorwerp.

De overige door partijen ingeroepen argumenten zijn, gelet op het hierboven vermelde, niet meer dienend.

* * *

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de appellant, de schuldbemiddelaar en de derde geïntimeerde en als op tegenspraak (cfr. artikel 1675/16 § 4 van het Gerechtelijk Wetboek) ten aanzien van de tweede geïntimeerde.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strjdige conclusies.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt het vonnis van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, kamer K7, van 4 november 2016 (A.R. nr. 12/428/B), voor zover bestreden.

Opnieuw wijzende,

Neemt akte van het gesloten akkoord en bekrachtigt het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

Stelt vast dat er aan deze procedure geen kosten verbonden zijn die dienen vereffend te worden.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, en in buitengewone openbare terechtzitting van vrijdag 11 augustus tweeduizend en zeventien uitgesproken door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, met bijstand van de h. ..., afgevaardigd griffier.